

Prædiken til 3. søndag efter Trinitatis

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 369 Du, som gir os liv og gør os glade, 29 Spænd over os dit himmelsejl, 478
Vi kommer til din kirke, Gud, 331 Uberørt af byens travlhed, 787 Du, som har tændt
millioner af stjerner

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse. Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.«

Lukasevangeliet 15,1-10





Fåret, der blev fundet. Illustration af John Everett Millais.

Kilde: Wikimedia Commons.

Nu har jeg læst en tekst, hvor det bliver sagt, at hyrden bliver glad for at finde det ene får, der er blevet væk... nok måske endda mere end alle de får der blev i folden.

Og konen bliver glad for at finde den mønt, der blev væk... måske ovenikøbet gladere end for alle de andre penge, der ligger i pungen...

Man kunne også fortælle en fortælling om en forælder, der blev glad for at få et kram fra sin teenager efter en periode, hvor det havde stået på skænderier...

Så skulle der holdes fest... Måske endda en konfirmationsfest, hvor forældrene siger – ”kom og hjælp os med at fejre... vores teenager er vendt tilbage med sin kærlighed efter at vi i lang tid kun blev set på, som nogle idioter”

”Kom og hjælp os med at fejre, at vores barn træder ind i de voksnes rækker”.
I konfirmander aner i glimt, hvor meget I betyder for os forældre... men I tror ikke altid på det. I er uendelige værdifulde...

Når vi forældre glædes over jeres smil og kærlighed, når vi føler I har lyst til at dele jeres liv med os, - så glædes vi ikke alene, men deler glæden med vor Far, som er i himlen, med Gud.

Når I er her i kirken, og vælger at sige ”ja” ved en konfirmation, så glædes Gud og englene i himlen sammen med jeres forældre, der i dag får lov til at fejre jer.

For I markerer, at himmeriget stadig er jeres hjem og kirken stadig er en del af jeres "hood".

Der er en tryghed i at blive fundet, efter at have været væk. I konfirmander kan måske huske episoder, hvor I er blevet væk, måske ikke så længe, før I så blev fundet... Måske har en fremmed skulle læse et utydeligt telefonnummer skrevet ned på jeres arm og ringe til mor eller far.

Måske er der blevet kaldt på jeres forældre over samtaleanlægget i et supermarked...

Måske har fornemmelsen af at være blevet væk bare været nogle sekunder... og måske opdagede jeres forældre slet ikke, at I synes I var blevet væk.

Kan I huske fornemmelsen af at blive fundet? – Det er den rene lykkefornemmelse...

Som teenager, kan det godt være svært at finde vej i livet. Men når vi har svært ved at finde vej i livet, er det ikke os, der skal finde Gud, men Gud, der finder os, - Kun således findes vi.

Findes du? Ja, jeg findes, når jeg er fundet af Gud.... I dag stiller I jer op og siger "Her er jeg" og så finder Gud jer, og bekræfter sine løfter til jer, som han gav jer i dåben... "Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende". You never walk alone – du går aldrig alene, Gud er med dig alle dage indtil verdens ende.

I skabelsesberetningen blev Adam og Eva smidt ud af paradiset have, og det er en tekst, vi kan spejle os i, når vi føler at vi er blevet væk, og ikke har hjemme nogen steder. For vi blev også smidt ud af haven dengang. Teksten med Adam og Eva siger: Værsgo menneskebarn, nu har du ansvaret for dit liv, men samtidig fortæller resten af Bibelen jo, at Gud ikke blev tilbage i haven. Han fulgte med, men nu må vi tage ansvaret selv. ... Og hvis vi føler os "Helt væk", hvad både teenagere kan føle sig – og forældre kan føle sig, når teenageren svarer "Er du helt væk", så kan vi sige, "Nej! Jeg er ikke helt væk, jeg er fundet af Gud"... og han fører mig tilbage til folden, tilbage til Paradis, hvor mennesket engang blev smidt ud af...

Vi har alle brug for at blive fundet. Man kan ikke lære sig selv at kende på en øde ø eller ved at tage tusindvis af ego-kurser, hvor man skal finde sig selv. Man skal findes

og genkendes af andre, ellers findes man ikke. Lykken er at blive fundet af andre og blive fundet af Gud, og lykken er at blive værdsat som den man er...

En drakme svarer til en dagløn, og jo det er da ærgerligt at miste en dagløn, men så er ulykken heller ikke større.

Og hvad er et lille får, når man har 99 tilbage?

Hvorfor så den store glæde? Ja glæden ved at finde mønten, ved at finde fåret svarer ikke til markedsværdien... Men når vi sammenligner det med jer, og i forholdet mellem jer og forældrene, så er I ikke bare en ud af flere tusinde teenagere i Helsingør... I er noget særligt, og glæden ved at finde jer, eller at blive fundet af jer ligger netop i det særlige der er mellem forældre og børn. I er noget særligt hver især i den relation I har til jeres forældre... Der er ikke større kærlighed.

Det skulle lige være Guds kærlighed. Gud er vores himmelske far, og vi er altid hans børn. Og Gud giver os en kærlighed, hvori vi kan føle os fundet og værdsat. Vi findes af Gud... Gud glæder sig over os, når vi siger – ”jeg er lige her – find mig”, eller siger ”Ja” til en konfirmation. Gud har en uendelig kærlighed til os, til jer... og i dag skal det fejres. I Himlen, med engle og på jorden med forældre, familie og venner. Amen.